

1. Szőnyi István műtermében, 1953

No
121

SZŐNYI ISTVÁN DUNAI ÚT (TÁJKÉP LIBÁKKAL), 1932

„Amikor megnősültem, jó barátaim nagy megrökönyödéssel vették tudomásul, hogy vidékre költözöm. Egy alkalommal, szép tavaszi napon, Aba Novák Vilmos és még többen kijöttek, meglátogattak az én tusculánomomban. Felvittem őket oda, a dombtetőre, ahhoz a három padhoz. Onnan a legszebb a kilátás: látni a Dunát és a gyönyörű panorámát Aba Novák Vili akkor kijelentette: most már meg tudja érteni, hogy képes voltam Budapestet feláldozni Zebegényért.”

Szőnyi István

SZŐNYI ISTVÁN (1894–1960)

Dunai út (*Tájkép libákkal*) |
View of the Danube (*Landscape with Geese*), 1932

Olaj, vászon | Oil on canvas, 76,5 x 100 cm
Jelezve balra lent | Signed bottom left: Szőnyi

PROVENIENCIA | PROVENANCE:
| korábban dr. Eidus Lili dr. Kőszegh Ferencné tulajdonában

KIÁLLÍTVA | EXHIBITED:
| Aba-Novák Vilmos, Iványi Grünwald Béla, Szőnyi István kiállítása a Szépművészeti Kiállítások helyiségeiben, Fränkel Szalon, 1932. október, (39. *Liba sor*)
| Aba-Novák Vilmos, Iványi Grünwald Béla, Szőnyi István, Milánó, 1932
| Szőnyi István emlékkiállítása, Budapest, Magyar Nemzeti Galéria, 1963, kat.: 28. (*Táj libákkal*)
| Stephan Szőnyi Malerei – Graphik, Berlin, Staatliche Museen zu Berlin, National Galerie, 1963. augusztus-október, kat.: 23. (*Landschaft mit Gänsen*)

REPRODUKÁLVA | REPRODUCED:
| Fenyő Iván: Szőnyi István. *Ars Hungarica* 3., Bisztrai Farkas Ferenc, Budapest, 1934, 26. kép
| Színházi Élet, 22. évf. 46. szám, 1932. november 6-12., 25.o.

Kezdő ár | Starting price: 6 000 000 Ft / 15 789 EUR
Becsérték: 10 000 000 – 15 000 000 Ft
Estimate: 26 316 – 39 474 EUR

2. Zebegény, 1935. Jánoshegy út, háttérben a Döry-kastéllal
Fotó: Fortepan / Márk Iván

„A téma mindig Zebegény volt! A zebegényi nappalok és esték, az átkelés a Dunán, a zebegényi temetés, de lényegük sohasem csak a falu életének a megmutatása volt, hanem minden az emberről beszél rajtuk. Az emberről, aki az új élet teremtője és gondozója, aki mindennapi munkálkodásával ad értelmet a múlt napoknak, aki egyszerre groteszken és tragikusan, mégis költőivé nemesedett gyásszal temet. Találón írta Németh László: »A néző bámul, milyen jól választott meg mindent: a marosi Dunakanyart, ahol megtelepedett, az előkelő komoly felelőséget, a témákat, a Duna fényes tábláját, uszályokat, a két gyereket, a falut. Pici birodalom, amelyben minden együtt volt, amire szükség lehetett.«¹”

1. Lánicz Sándor: Szőnyi István Zebegénye. *Élet és tudomány*, 1987.06.19. 25. szám, 786.o.

